Lietas arhīva Nr. 102AA-0060-19/6
ECLI:LV:KUAT:2019:0913.169030919.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2019.gada 13.septembrī

Kurzemes apgabaltiesa:
tiesnese referente Ināra Rozīte
tiesneši Didzis Aktumanis un Krists Līcis

rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par **/pers. D/**, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.[15] panta trešās daļas sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 30.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Dāvids Brucis-Meiris 2019.gada 17.maijā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 427528 (turpmāk – protokols) par to, ka /pers. D/ 2019.gada 17.maijā plkst.06.32 vadīja transportlīdzekli /TL nosaukums/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, Liepājā, pa 1905.gada ielu atpakaļgaitā braucot ārā no 1905.gada ielas 54. nama pagalma, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē. Pārbaudē ar alkometru *Alcoquant 6020* Nr.A405196 konstatēta minimālā alkohola koncentrācija izelpas gaisā 1,59-8%, tas ir 1,46 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs.

/pers. D/ pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas APK 149.[15]panta trešās daļas (*lietas 4.lapa*).

Ar Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 30.maija spriedumu (turpmāk– Spriedums) /pers. D/ atzīts par vainīgu pēc Latvijas APK 149.[15]panta trešās daļas un sodīts ar administratīvo arestu uz 7 diennaktīm, naudas sodu 900 *euro*, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 gadiem (*lietas 29.-30.lapa*).

Par spriedumu /pers. D/ iesniedzis apelācijas sūdzību, norādot, ka tiesa nepareizi piemērojusi materiālās un procesuālās tiesību normas, nepareizi konstatējusi faktus un novērtējusi pierādījumus, kā arī sniegusi nepareizu lietas apstākļu juridisko novērtējumu, jo nav pārbaudījusi un ņēmusi vērā visus lietā iegūtos pierādījumus, kas kopumā novedis pie lietas nepareizas izspriešanas. Protokolā un spriedumā ir norādīti dažādi savstarpēji pretrunīgi fakti par notikuma būtību, kā arī viņam likumā noteiktajā kārtībā netika paziņots par lietas izskatīšanu tiesā, kas kopumā pārkāpj viņa tiesības uz aizstāvību.

/pers. D/ uzsver, ka protokolā norādītā viņa dzīvesvieta /adrese A/, nav viņa ne faktiskā, ne arī deklarētā dzīvesvietas adrese, ko apliecina lietā iesniegtā izdruka par personas pamatdatiem. Protokola sastādīšanas dienā, sniedzot atbildes uz policijas darbinieka jautājumiem, viņš (/pers. D/) norādījis adresi, kurā viņš īslaicīgi atrodas, ciemojoties Liepājā, taču nav norādījis to kā adresi, kurā viņš ir sasniedzams.

Arī Kurzemes rajonā tiesā, kad iesniedzis sākotnējo apelācijas sūdzību, norādījis, ka šajā adresē viņš nedzīvo, bet tikai ciemojas, kad atbrauc uz Liepāju, uz ko tiesas darbinieks atbildējis, lai norāda to pašu adresi, bet ja nesaņem sūtījumu, lai sazinās ar tiesu pa tālruņa numuru /tālruņa numurs/.

/pers. D/ uzskata, ka minētā kļūda protokolā par dzīvesvietas adresi, kā arī tas apstāklis, ka tiesa pirms lietas izskatīšanas nav pārbaudījusi un ņēmusi vērā lietā esošo informāciju par viņa pamatdatiem, noveda tiesu pie kļūdaina secinājuma, ka par lietas izskatīšanas laiku un vietu viņam paziņots Latvijas APK 289.[6]panta ceturtajā daļā noteiktajā kārtībā, tādā veidā liedzot viņam tiesības sniegt paskaidrojumus par lietas faktiskajiem apstākļiem.

Tāpat sūdzības iesniedzējs apstrīd:

1. sava paraksta esamību uz administratīvā pārkāpuma protokola;
2. uzskata, ka konstatējamas pretrunas par notikuma vietu, kas dod pamatu secināt, ka notikuma vieta ir cita, kas nav norādīta Protokolā un pārējos lietas materiālos, līdz ar to ar Spriedumu atzīti par pierādītiem citi faktiskie apstākļi, jo Protokolā norādīta adrese 1905.gada iela 54, bet spriedumā 1905.gada iela 59;
3. uzskata, ka viņa rīcībā nav konstatējams Latvijas APK 149.[15]panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs, jo viņš bija nepareizi novietojis automašīnu – pie 1905.gada ielas 54 nama gala sienas ar priekšu uz šī nama pagalmu, atstājot daļu no transportlīdzekļa aizmugurējās daļas uz ietves. Šo faktu apliecinot arī policijas darbinieka ziņojums, ka automašīna pirms tam bija pamanīta 1905.gada ielā novietota pretēji braukšanas virzienam. /pers. D/ uzsver, ka 2019.gada 17.maijā aptuveni plkst.06.32 viņš iesēdās transportlīdzeklī, taču to nevadīja, bet vēlējies tikai izgulēties, jo apzinājies, ka alkohola reibuma stāvoklī nevar vadīt automašīnu. Viņaprāt, minēto apstiprina arī videoieraksts. Sūdzības iesniedzējs pieļauj, ka nepareizi novietotais transportlīdzeklis, kā arī viņa atrašanās alkohola reibumā, deva policijas darbiniekiem maldīgu priekšstatu par viņa nodomu pārkāpt likumā noteikto aizliegumu.

Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, /pers. D/ lūdz atcelt Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 30.maija spriedumu un izbeigt lietvedību (*lietas 39.-46.lapa*).

Motīvu daļa

Kurzemes apgabaltiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, apelācijas sūdzību un izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, nonāk pie viedokļa, ka Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 30.maija spriedums par /pers. D/ atzīšanu par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir likumīgs, pamatots, sniegtais pierādījumu vērtējums attiecībā uz vainīgumu pareizs. Vienlaicīgi apgabaltiesa atzīst par pamatotu apelācijas sūdzībā norādīto attiecībā par konstatētā pārkāpuma vietu, ko tiesa bez jebkāda pamatojuma kā faktisko apstākli ir mainījusi.

/pers. D/ savā apelācijas sūdzībā norādījis uz to, ka protokolā norādīts un no pašvaldības policijas darbinieka Ginta Grinhagena paskaidrojuma izriet, ka pārkāpuma izdarīšanas vieta ir 1905.gada ielas 54 nama pagalms, taču spriedumā atzīts, ka pārkāpuma vieta ir 1905.gada ielā Nr.59.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka /pers. D/ 2019.gada 17.maijā plkst.06.32 vadīja transportlīdzekli /TL nosaukums/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, Liepājā pa 1905.gada ielu atpakaļgaitā braucot ārā no 1905.gada ielas 54 nama pagalma. Arī Liepājas pilsētas pašvaldības policijas kārtībnieka Ginta Grinhagena paskaidrojumā norādīts, ka /pers. D/ atpakaļgaitā brauca no 1905.gada ielas Nr.54 nama pagalma.

Līdz ar to apgabaltiesa konstatē, ka pārkāpuma vieta ir pie nama Nr.54 1905.gada ielā, Liepājā, bet pirmās instances tiesa ir kļūdījusies, norādot notikuma vietas nama numuru, jo neviens pierādījums, ne dokuments neliecina, ka pārkāpums būtu fiksēts pie nama Nr.59. Šī kļūda neietekmē pareizu lietas izspriešanu, jo pierādījumi ir vērtēti saskaņā ar Protokolā norādītajām darbībām, to laiku un vietu.

/pers. D/ pārkāpums kvalificējams pēc Latvijas APK 149.^{15}panta trešās daļas.

Kurzemes apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa atbilstoši Latvijas APK 243.pantam pareizi novērtējusi pierādījumus un lietas faktiskos apstākļus administratīvā pārkāpuma lietā. Apelācijas instances tiesa pievienojas spriedumā izdarītajiem secinājumiem, atzīstot, ka atbilstoši Latvijas APK 289.^{13} panta trešajā daļā noteiktajam, apgabaltiesai nav pamata lietā jau konstatēto apstākļu pārvērtēšanai. Papildus Kurzemes apgabaltiesa uzsver turpmāk minēto attiecībā par apelācijas sūdzībā norādītajiem apstākļiem.

Attiecībā par /pers. D/ norādīto, ka viņam tikušas liegtas tiesības piedalīties tiesas sēdē un veikt likumā noteiktās procesuālās darbības.

Apgabaltiesa konstatē, ka pārkāpuma protokolā norādīta pārkāpēja adrese /adrese A/. Policijas darbinieki nevarētu dokumentos norādīt šādu adresi, ja vien pats pārkāpējs to nebūtu nosaucis. Nav iemesla domāt, ka šo adresi policijas darbinieks būtu izdomājis, vēl jo vairāk tāpēc, ka /pers. D/ savā pirmajā apelācijas sūdzībā pats tādu norādījis, kas liek secināt, ka adrese ierakstīta pēc pārkāpēja vārdiem. Neskatoties uz to, /pers. D/ nākamajā apelācijas sūdzībā nonāk pretrunās, uzsverot, ka viņam nav saistības ar šo adresi, ka tajā nedzīvo un nav arī deklarēts.

Apelācijas instances tiesa nekonstatē /pers. D/ procesuālo tiesību pārkāpumu un secina, ka ar šādu nostāju pārkāpējs cenšas panākt sprieduma atcelšanu, tādējādi novilcinot soda piemērošanu.

No Latvijas APK 268.panta 2.punkta izriet, ka, sagatavojot administratīvā pārkāpuma lietu izskatīšanai, pārbauda vai personām, kuras piedalās lietas izskatīšanā, ir paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku.

Attiecībā uz iepriekš norādīto, apgabaltiesa konstatē, ka administratīvā pārkāpuma protokolā, paskaidrojumā un arī administratīvās aizturēšanas protokolā kā /pers. D/ dzīvesvieta norādīta /adrese A/. Lietas materiālos pievienotajā personas datu pārlūkā redzams, ka /pers. D/ deklarētā dzīvesvietas adrese ir /adrese B/. No lietai pievienotās pavēstu uzziņas redzams, ka 2019.gada 22.maijā /pers. D/ nosūtīta pavēste gan uz /adrese A/, gan deklarēto dzīvesvietu /adrese B/.

Latvijas APK 268.^{1} panta pirmajā un otrajā daļā noteikts, ka personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, cietušajam un citām personām, kuras uzaicināmas uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas vietu un laiku paziņo tādā veidā, lai adresāts attiecīgo paziņojumu saņem vismaz piecas dienas pirms administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas. Ja saskaņā ar šā kodeksa 248.panta otro daļu nav norādīts veids, kādā persona vēlas, lai tai paziņo informāciju un dokumentus administratīvā pārkāpuma lietā, par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas vietu un laiku šai personai paziņo pa pastu vienkāršā sūtījumā.

Apgabaltiesa atzīst, ka par lietas izskatīšanas vietu un laiku /pers. D/ paziņots Latvijas APK 289.^{6} panta ceturtajā daļā noteiktā kārtībā un termiņā uz viņa paša norādīto adresi un deklarēto dzīvesvietas adresi, līdz ar to viņa tiesības zināt lietas izskatīšanas laiku un vietu nav pārkāptas.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja paskaidroto par vainīgumu apgabaltiesa konstatē, ka videoierakstā nepārprotami redzama automašīnas atmuguriska kustība no ēkas pagalma uz ielas pusi, ko apstiprina pārējie pierādījumi, kurus jau izvērtējusi pirmās instances tiesa.

Attiecībā par parakstu pārkāpuma protokolā apgabaltiesa norāda, ka tā esamībai vai neesamībai nav izšķirošas nozīmes, turklāt, pārkāpējam ir tiesības arī atteikties parakstīt pārkāpuma protokolu. /pers. D/ nav iesniedzis savam apgalvojumam pierādījumus, kas ļautu šaubīties par paraksta īstumu.

Izskatot administratīvo pārkāpumu lietas, tiesas pienākums ir pārbaudīt visus lietā esošus pierādījumus, ne tikai tos, kas norādīti kā pielikums pārkāpuma protokolam, tāpēc apelācijas sūdzības iesniedzēja iebildumi šajā sakarā nav pamatoti.

Latvijas APK 149.^{15} panta trešajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par transportlīdzekļa vadīšanu (..), ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,0 promili, bet nepārsniedz 1,5 promiles.

Apgabaltiesas ieskatā lietā ir pietiekami, ticami, objektīvi un pārliecinoši pierādījumi tam, ka /pers. D/ ir vadījis transportlīdzekli alkoholisko dzērienu ietekmē un alkohola koncentrācija izelpas gaisā bija 1,46 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs, tādējādi izdarot Latvijas APK 149.^{15} panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tas, ka sūdzības iesniedzēja viedoklis atšķiras no tiesas vai iestādes viedokļa kādā jautājumā, nevar būt par pamatu notikušā pārkāpuma atzīšanai par nebijušu. Sūdzības iesniedzēja norādītie argumenti apelācijas instances tiesas ieskatā uzskatāmi par subjektīviem pieņēmumiem, kas neapstiprinās ar lietas materiāliem.

Latvijas APK 22.pants noteic, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Atbilstoši Latvijas APK 32.panta pirmajai un otrajai daļai sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, tiesa ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par Latvijas APK 149.^{15}panta trešajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu [..] cita transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no piecām līdz desmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no astoņsimt piecdesmit līdz tūkstoš divsimt *euro* un atņem transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz diviem gadiem.

Lietā nav iesniegti pierādījumi, kas apstiprinātu, ka /pers. D/ būtu noteikta invaliditāte, kas būtu par pamatu administratīvā aresta nepiemērošanai vai atcelšanai.

Pirmās instances tiesa objektīvi izvērtējusi pārkāpēja personību un pamatojusi konkrēta soda mēra izvēli.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu un 289.^{22} panta, Kurzemes apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 30.maija spriedumu atstāt negrozītu.
Spriedums nav pārsūdzams.
Spriedums pieejams Kurzemes apgabaltiesas kancelejā 2019.gada 13.septembrī.

Tiesnese referente I.Rozīte

Tiesnesis D.Aktumanis

Tiesnesis K.Līcis